

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XLVI. An de salute sua funditus Deperarit Iesus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

tenſi; hunc quoque in præſens diſcutiamus: de Horrore in cruce ſingulatim inferius. Tria autem conſpicor explicanda: 1. Quid Chriſtus timuerit, ac deprecatus fuerit? 2. Quomodo? 3. Quare? I. OB MORTEM TEMPORALEM ſolam inſtantem Chriſtus fuit mœſtus, Patrem orauit, agonizauit. I. De Mœrore; *Trisſis eſt anima mea uſque ad mortem*, id eſt, ad eò, vt à morte parum abſit temporaria illa, de qua prius dixerat: *Va homini illi, per quem tradetur*, ſcilicet ad mortem.

2. Quid deprecatus fuerit, liquet: *Transfer à me calicem iſtum*: de quo ſcilicet Petro dixit: *Calicem, quem dedit mihi Pater, non uia ut bibam illum?* Non intellexit in Calice Iram & Maledictionẽ Dei; Quia tunc iſta, *Non mea voluntas fiat, ſed tua*, ſignificarent, voluntatem Patris fuiſſe, & ei ſe Chriſtum conformaſſe, vt Iram Dei incurreret, eaque ceu peccator abſorberetur, vt gehennam pateretur, Deus autem non uult mortem peccatoris. &c.

II. QVOMODO Chriſtus mortem deprecatus eſt?

I. *Voluntate Naturali*, inquam; non Deliberatã: qua de nos in quæſtione præcedenti. Affectus enim habuit Chriſtus humanos ac naturales; ſed non, vt in nos, inuoluntarios, aut rationem præuertentes: liberè eos in ſe ſuſcepit, quantum, quando, quoties uoluit: teſte *Aug. tract. 49. in Ioan. & lib. 14. Ciuit. Dei cap. 9. Gregor. Moral. lib. 3. c. 13. Hieron. in Matth. c. 26. Sic Ioan. II. Infremuit ſpiritu, & turbauit ſe ipſum. Sic, quia uoluit, cepit conuertiari & Mæſtus eſſe.*

2. *Voluntate Deliberata*, quæ poenas ac-

mortem cum Circumſtantiis, (ſc. opere obedientiæ, redemptione mundi, merito, &c.) atter dit; eas prorfus alacriter optauit, acceptauit &c. Vide ſuprà.

III. CVR MORTEM exhorruit Ieſus? Corn. Ianſenius aſſert CAUSAſ quatuor. 1. Paſſionis generalitas; quæ in omnibus, in quibus, pati homo poteſt, eſt paſſus. 2. Paſſionis qualitas, quæ eſt Crucifixio. 3. Complexionis nobilitas; cui dolores erant ſenſibiliores. 4. Doloris puritas, omni eũ cõſolatione deſtituit. Adde: Futurorum præſentia, & Patientis Dignitas. Vnde Hebraei. *Recogitate eum, qui talem ſuſtinuit à peccatoribus aduerſus ſemetipſum contradictionem. Item peccatorum ingratitude; Ioan. 10. Multa bona opera operatus ſum inſer uos, propter quod eorum uuluis me interficere.*

Timor autem maledictus ille Caluſtianus, in Chriſtum nequaquam cadebat; iuxta Pſal 15. *Prouidebam Dominum in conſpectu meo ſemper: à dextera eſt mihi, ne commouear.* Non igitur de ſalute ſua timuit ſibi Chriſtus, minus dubitauit: de quo nunc ſatis; inferius pluſcula. Porro de deſperatione.

QVÆSTIO XLVI.

An ſalutem ſuam funditus deſperarit IESVS?

LUTHERO-CALVINISTÆ pertinaciter aſſerunt.

LUTHERVS in Collop. menſal. fol. 102. b. *In agonia ſua neſciuit Chriſtus an pater ſuus cœleſtu Deus eſſet, an diabolus. Hac tentatio expreſſit et ſudorem ſanguinum.* Nicolæus Gallus, apud Andræam in Fidei Lutheri cap. 4. *Chriſtus non ſolum ſub Pontio, ſed etiam ſub diabolo & matre eius in inferno pati debuit.*

LUTHERANI quædam, vt M. Lanchthon in *Lectione Commun. cap. de Fide*; bis dicit, Chriſtum ſuſcitatum grauiffimè cum tentatione de ſui abiectiõne.

BRENTIVS in Actoz. c. 2, ait dilectè: Chriſtum de-

latus inferni passum. Idem lib. de Mact. Christi, part. 2. nihil ferè docet aliud, quam Inferos non esse locum aliquem certum; sed statum damnatorum. Immo addit; Pbiq; esse inferos, ubi sunt impij qui tentantur de aeterna sua damnatione. Sed & in alijs capitibus idem Calvinus 22. unct.

CAVLINVS lib. 2. Instit. cap. 16. § 12. conqueritur quidem: *Hic Nebulones quidam, licet indocti, malitia tamen magis, quam inscitia impulsis, clamitant: Me atrocem facere Christo iniuriam: Quia minime consentaneum fuerit, Eum de Anima salute timere. &c.*

AVTOR. Audiamus igitur pronuciata ipsius verbis totidem; & de iniuria, sc. liquebit.

I. Sicille Goliath: in Matth. c. 27. vers. 57.

In morte Christi Desperatione plenum occurrit spectaculum. Idem in Ioan. c. 14. vers. 1. In morte Christi nihil est, quam extrema Desperationis materia.

2. Adhuc ne quereris de nebulonũ iniuria? An non ipse tibi nequam es Calvine? Ipse dixisti, in epist. ad Gal. c. 3. *Christus verè peccator fuit, qui pro meruit eternam maledictionem.*

Nimium hoc, quam horribile; sed blasphemum; sed Calvinisticum.

3. Perge negare Cayn Calvine, trucidator Christi. Tu dixisti, Instit. lib. 2. c. 16. §. 10.

Christus diros in Anima cruciatus Damna- ti & Proditii hominis pertulit.

Si pertulit pœnam; quæro ob culpã, an per innocentiam? Profectò illud quidem justè, vt vis culpabilem: at si hoc; iniuste.

Perge conqueri, iniuriam irrogari tibi, de facta acta iniuria Christo. An non hæc iniuria est atrox, gehennæ addicere Christum? Tu addixisti.

Nam doces impiè, Instit. lib. 3. c. vlc. Et in Pŷchopannychia: *Nihil aliud esse damnatorum pœnas, quam terrorem & anxietatem conscientia cogitantis, Deum esse iratum sibi ac inferum.*

At de Christo scribis, *Instit. lib. 2. c. 16. §. 11. cum salutis minimè securum fuisse. Christus ergo, ais; cum lachrymis & clamore valido oras à Motu Suo exauditur: Non; vt à morte sic immensus; sed vt Non Absorbeatur, vt peccator: Quod illic personam nostram gerebat.*

Ergone, inquam, idcirco Deus cū Ira Filium suum dereliquit sic, velut alium quemque delerit peccatorem? Ita quidem sentit Calvinus, cum protinus subiungit;

Et certè nulla potest fingi magis formidabilis abyssus, quam sentire te à Deo Derelictum. & Alienatum: Et, cum inuocaueris, non exaudiri. Perinde ac, si in tuam perniciem ipse conspirasset.

Atque hanc talem tribuit cogitationem Christo Calvinus: Et talis est damnatorum pœna. Fitne igitur adhuc iniuria Calvino, vt qui iniuriam inferre dicatur Christo, tanquam desperato, ac pœnas damnatorum perpeffo?

Sed vide serpentis ingenium, vt veris falsa permiscens concludat, ibidè; Tria dicit:

1. *Ita cum diaboli potestate:* Verum hoc:
2. *Cum mortis horrore:* Certum & isthoc: 3. *Cum inferorum doloribus;* (Hoc b'asphemũ) manus conferendo factum est, vt referret de illius vicloriam.

5. Atque ne quisquam ambigat sentire Calvinum ac docere; quod Christus vere statum damnatorum in Orco pertulerit; tale restatur istis. Instit. lib. 2. c. 16. §. 10. *Diros in Anima cruciatus damnati ac perditii hominia pertulit.*

Clara & certa isti ista. Idem in Harm. ad Matth. 27. Deus meus. &c. *Videmus, ait, Christum sic ex omni parte vexatum fuisse, vt DESPERATIONE obrutus, ab inuocando Deo abfisteret; quod erat saluti renunciare.*

Rationem dat alibi: *Quia nos ob peccata obnoxii eramus damnationi: at nostram*

K 2 Chri-

Christus personam sustinebat: ergo pendere debita nobis omnia debebat: in quibus desperatio. Ita Inlit. 2. c. 16. §. 10. *Ex propheta retulimus, fuisse propter scelera nostra à Patre percussus. Quibus significat, in locum sceleratorum, Sponsorem, Vadem, adeoque infar rei submissum, quod dependeret ac persolueret OMNES, quæ ab illis expetende erant. pœnas. Vno hoc excepto, Quod doloribus mortis non poterat detineri. Ibid. §. 11. Manu Dei percussus, OMNIA irati & punientis Dei signa expertus est: Ergo & Desperationem. In Catechismo patuo quærit: Quomodo fieri potest, ut Iesus Christus in tali fuerit Damnatione? Respondet: Non in ea fuit, ut in ea permaneret.*

BEZA in Matth. 27. *Iesus in inferorum gurgitem immersus ciulat.*

PERKINSVS Anglus Theol. in explic. Symboli: mitigat ista. *Cum dormit homo, tñ non separata est anima à corpore; sed velut mortua quiescit, nec animaduertitur. Sic conquevit Deitas, nec suus in Humanitate exeruit vires: Atque ita deserta videtur Humanitas: Deus mi, Deus mi: Hæc sunt verba Fidei, aut fœi in Deo. Cur me deseruisti? Videntur fuisse verba diffidentia; sed non sunt: gemitat tantum ob magnitudinem supplicij. Ex quo Religionem non in sensu consistere discimus; sed in Fide. Dissimulat sui Caluini excusationem; statuitque propriam expositionem: quam tamen hodie plerique Caluinistarum tenent fere communem.*

AUTOR. I. Blasphematur Calvinus & Complices sui. I. Quia Christus non pertulit pœnam Damni, id est, priuationem visionis beatificæ: ergo non OMNES pœnas luit damnatorum. Fuit etiam ante passionem contemplator Essentiæ diuinæ, id est, in statu beatitudinis: at hic est immutabilis: ergo & in passione, & post hanc persistit in illa. Non ergo desperavit vnquam: 2. Non desperavit in cruce: I. Quia Voci, Deus

meus, &c. subiunxit hanc: *Pater, in manus tuas. &c.* 2. Beatitudo est vita æterna, ergo amitti nequit: ecqui desperavit igitur Dominus?

3. Quia post illa, non desperantis, sed Admirantis derelictionem tantam, Deus meus, &c. continuò subiungitur *Pl. Longe à salute mea Beatitudinis, verba Delictorum meorum, quæ scilicet in me suscepisti ob quæ, ut corpus & anima sensitiua, sic & Verba mea sunt plena doloris. Vnde I. Pet. 2. Peccata nostra ipse portauit in Corpore suo super lignum: nō in Anima Rationali.*

4. Quia Lutherani ob hæc talia Caluinianos dirè exagitant: certè permouerunt & Heshusium, apud Schlüsselburgium *Theol. Calu. lib. 1. c. 6. ut tragicè exclamaret: Calvinista non tantum Deum transformant in diabolum: quod sine horrore vix cogitari potest: Sed Christi Meritum ita etiam eleuant, ut digni sint, qui etiam infra inferos ablegentur. Horribilis accusatio hæc: quæ multum quoque negotiū facessit Bezæ, in Absterfione calumniarum Heshusii. Sed absque successu. Plura vide infra q. 48. & 49.*

Q. V. A. S. T. I. O. XLVII.

An, qui Salutem amiserat, Fidem quoque perdidit Iesus?

CALVINVS quidem, ut supra quæst. 29. adnotauimus; tria Christo tribuit quoad Fidem. I. Fide, ait, ut alius homo, fuit pradius. 2. Fidem eius restà Satanis aggressus est: Sed Fide retinuit sibi propitium Deum. 3. Fidem inconcussam in tentationibus, illam in Passione conseruauit.

AUTOR. Primum est hæreticum; merum indicans Hominem esse Christum. Alterum est falsum: nam Obediens fuit